

Babam: Orhan Tezer, Y. İnşaat Mühendisi (İTÜ, 1951). Annem : SevinçTezer (Baturer), DTCF Felsefe terk. İkisinin de babası ve sülalemin onlardan da önce bilinen bütün mensupları hep asker. Ona rağmen, annemin ve babamın gençlikleri refah içinde geçmemiş.

Ben 1955te (19 Mart), Bilecik'te doğmuşum. Bu şehirde babamın şantiye şefi olarak çalışmaktaymış.

(1960-1962) Gene babamın işi dolayısıyla bulunduğumuz Merzifon'da İstiklal İlkokulu'nda ilkokul 1 ve 2. sınıfları okudum. Merzifon bende derin intibalar bırakmıştır. Orada tanıdığımız insanlarla ömür boyu süren ahbaplıklarımız oldu.

(1962-1965) Gene babamı takip ederek geldiğimiz Ankara'da Keçiören ' e yerleştik. Ben bugünkü Kızlarpınarı durağı yakınındaki Kuyubaşı İlkokulu'nda 3, 4, ve 5. sınıfları, Kalaba Ortaokulu'nda da orta 1 i okudum. Bu safhada bana en heyecan veren meşgale şiir okumak ve yazmaktı. Umumiyetle koşma vesair gibi aralarında kafiyeli dörtlükler şeklinde yazardım. Her milli bayramda öğretmenlerim benim yeni bir şiirle gelmemi ve onu yapılan törende okumamı beklerlerdi. Şiir ve onun getirdiği mahalli şöhret derslerime kötü tesir etse bile bu işten çok zevk aldığımı gayet ityi hatırlıyorum . Bugün hala milli meselelerde hislerim coşkundur. Hamasi nutuklar, şiirler dinler ve okurken dayanmam, gözlerim yaşarır. (Evliya Celebi'nin Ceyhan adlı atın hediye edilmesi hakkındaki hikayesi, Ömer Sefettin'in " Başını Vermeyen Yiğit ", Tevfik Fikret'in " Millet Şarkısı ", 10. Yıl Nutku vesair !) 3. sınıftayken bu halimi farkedene ve beni teşvik ettiği gibi, sonra o zamanlarda yazdıklarımın küçük bir kitap halinde basılmasına yardımcı olan ilkokul öğretmenlerimden Göktürk Mehmet Uytun'u şükran ve rahmetle anıyorum.

(1965-1967) Babamın işi münasebetiyle, bir kere daha hicret ettik ve Elazığ'a yerleştik. Ben Elazığ'da orta 2 ,ve 3 ü okudum. Akordiyon dersleri aldım. Hocam bugün ismini hatırlayamadığım harikulade bir insandı. Oradaki alayda bando assubaydı. Galiba o günlerde Elazığ'da hocamdan sonra akordiiyonu en iyi çalanlar arasına girdim. Müziğe büyük br aşkla bağlanışım o günlere rastlar. Erkan Oğur'la da hala en derin bir içtenlik ve muhabbetle süren arkadaşlığımız Elazığ'da başladı. Derslerim gene pek iyi değildi. Büyük merakım kimyaydı. Bilhassa organik kimya beni büyülüyordu. Elazığ'daki evimizin bir odasını laboratuvar olarak kullanıyor, babamın Ankara'dan getirttiği alet ve malzemeyi kullanarak merak ettiğim deneyleri yapmaya çalışıyordum. O günlerde Watson ve Crick'in " Genler ve Moleküler Biyoloji " adlı kitabı Altan Günalp tarafından Türkçeye çevrildi. O günlerde Ankara'da geçirdiğimiz bir kaç gün esnasında epey pahalı olan bu kitabı vitrinde görüp babama satın aldırıştım. Tabii pek bir şey anlayamadım ama yıllarca elimden düşmedi. Bilhassa hemoglobin gibi büyük moleküllerin 3 boyutlu yapısını gösteren resimlere saatlerce baktığımı hatırlıyorum. Bende o günlerde çok derin bir intiba bırakan diğer bir kitap da George Gamow'un " Bir, İki, Üç ... Sonsuz " adlı eseridir.

(1967-1971) Gene Ankara ' ya döndük. Babam epey uğraşır beni Ankara Atatürk Lises'ne yazdırdı. Derslerim bayağı kötü gitmeye başladı. Bu arada kimyadan ziyade önce fiziğe sonra matematiğe alaka duymaya başladım. Derslerim kötü gittiği için alaka duyduğum şeyler biraz serserilik olarak görülmeye başladı. Lise 2 de ikmale kalmaktan zor kurtuldum. Buna karşılık aynı yılın yaz tatilinde babam Granville 'in Naci İskender tarafından yeni tercüme edilen "Diferansiyel ve İntegral Hesap " kitabını

eve getirdi. Ben hayatımın belki en zevkli 3 ayını o yaz bu kitabın bütün alıştırmalarını çözerek geçirdim. Babam ve arkadaşları bu hali inanılmaz buluyor , bana beklenmedik, türevler, integraller soruyorlardı. Bu faaliyet herhalde beni terbiye etmiş olmalı ki Lise 3 de birden bire en yüksek notları almaya başladım. Bilhassa sentetik geometride hocalarımı şaşırtıyordum. Hayatımda ilk defa "iftihara" geçtim. O yaz yapılan üniversite giriş imtihanlarında, ODTÜ ve İTÜ giriş imtihanlarında beklenmedik dereceler aldım.

(1971-1973) Önce babamın teşvik ve hatta ısrarıyla İTÜ İnşaat fakültesine yazıldım. Orada iyi matematik öğrenebileceğime beni ikna etmişlerdi. 2-3 ay sonra hakikati anladım ve ayrılmaya karar verdim. Babam sırf matematik okuyacaksam bunu yurtdışında yapmam hususunda ısrar etti. Londra'ya gittim. İngilizce öğrenmeye ve Cambridge Üniversite'sinin imtihanlarına hazırlanmaya başladım. Bu imtihanlara İngiltere'deki 9. ayımda girdim. Kazanınca neredeyse önümde 8-9 ay boş vakit kaldı. O vakti Almanca çalışarak ve İngilizceyi ilerleterek ve Bartle'in " Elements of Real Analysis" ini çalışarak geçirdim. Bu safhada Eflatun'un bütün diyaloglarını defalarca okudum. Ayrıca Bertrand Russel'in " History of Western Philosophy " sini. Yazın da 2 ay Berlin' e gittim.

(1973-1976) Cambridge'de önce matematiğin temellerine olan aşırı merakım yüzünden sadece felsefe derslerine devam ettim. Bir yandan da Fransızca öğreniyordum. Bu yüzden yıl sonunda imtihanlarımda bayağı kötü notlar aldım. Ayrıca bu 1. yılımda müzik aşkımdan yeniden depresmiştim. Tamamen Avrupa oda müziğine yöneldim. Önce blok flüt öğrendim. Bilhassa barok ve eski İngiliz ustalarını çok severek çaldım. 2. sınıfta matematik derslerine ciddi olarak başladım. Hayatımı tanzim etmeye gayret gösterdim. Bu yıl bir flüt satın aldım ve büyük bir hızla bu aletin literatürünü keşfe koyuldum. Derslerimin esaslı bir kısmı fizikle ilgiliydi. Sırf matematik haricinde, elektromanyetik, termodinamik ve kuantum mekaniği derslerini severek yapıyordum. Matematikten artan bütün vaktimi müziğe (piyano eşliğinde bilhassa barok sonatlar, yaylı sazlarla Mozart'in flütlü dörtlüleri) ve biraz da gelişigüzel olan tarih incelemelerine veriyordum. O günlerde I. Napoleon'un 10 ayrı biyografisini okuduğumu hatırlıyorum. Cambridge'de canımı en sıkın şey, 1974de Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesinden sonra İngiltere'de Türklere karşı hüküm süren önyargıydı. Bu bendeki derin milliyetçi duyguları kamçılıyor, çok genç olduğum için olacak beni huzursuz ediyordu. Gereksiz pek çok ağız dalşına hatta yumruklaşmaya girdiğimi biraz sıkılarak hatırlıyorum.

(1976-1977) Mezun olduktan sonraki bu yılımı yıllardır hasretini çektiğim vatanımda ailemin yanında kalarak, özel ders verip kendime harçlık çıkararak, eski Türkçe bilgimi geliştirip, kazandığım paraları sahhaflara vererek geçirdim. Tübitak'ın bursunu kazanarak, Fransa'da bir üniversiteye gitmek üzere Türkiye'den yeniden ayrıldım. O sıralarda Fransızca'm Almanca'mdan iyidi. Biletimi Erkan Oğur'u ziyaret etmek ve Almanya'yı bir daha kolaçan etmek üzere Münih aktarmalı almıştım.

(1976-1983) Heidelberg'i ziyaret edince bu harikulade şehre derhal aşık oldum ve Fransa müracaatımı iptal edip Heidelberg Üniversitesine kaydoldum. O zamanlar Alman üniversitelerinde lisansüstü eğitim öğrenciye neredeyse zararlı olacak kadar büyük bir serbestlik veriyordu. Ayrıca bütün sistem büyük bir belirsizliğe sahipti. Ben de bursumun haricinde babamın da bol bol gönderdiği paralarla rahat bir hayat yaşamaya başladım. Operalar, konserler gecelerimi işgal ederken, vaktimi matematikle olduğum kadar , edebiyat ve tarih incelemeleriyle de uğraşarak, tabii ayrıca her hafta sonumu baştan aşağı işgal eden oda müziği çalışmalarıyla geçirmeye başladım. Fransız empresyonistlerin flüt müziğiyle tanışmam bu safhada oldu. Çok zevkli geçen bu yıllarımda yaptığım tek hata siyasetle

uğraşmak oldu. Bu tamamen gereksizdi. Vakit kaybı ve gereksiz asap bozukluğundan başka hiç bir kazancım olmadı.

(1983-1984) Doktora tezimi teslim edip, Erzincan'da dört aylık askerlik yaptım. Tezimi savunmak için 3 aylığına Heidelberg'e döndüm. Ama Heidelberg'de değil, yakınındaki Schwetzingen'de kaldım. Gene müzikli ve çok zevkli br safhaydı. Bu küçük ilçenin eski filmleri oynatan sineması ve eski bir asilzadenin malikanesinin bahçesi olan parkı hala en tatlı hatıralarım arasındadır.

1984 te Türkiye'ye nihai olarak döndüm. Gebze'de Cahit Arf ev Erdoğan Şuhubi'yi ziyaret ettim. Önce oradaki enstitüde çalışmaya niyetlendiysen de sonradan ODTÜ de karar kıldım.

O günlerde büyük geometri ustası Hüseyin Demir'le tanıştım ve benim üzerimde bıraktığı tesiri ve onunla beraber yaptıklarımızı burada anlatamam. Merak edenler 1994 de onun ölümü üzerine Matematik Dünyası'nda yazdığım teferruatlı yazıyı okuyabilirler.

O günden beri araştırma yaparak ve ders vererek yaşıyorum.

2 veya 3 teoremim belki benden sonra hatırlanabilir. Bundan sonra yapacağım araştırmalar hakkında ne söylesem boş. Hayatımın sonbaharına geldiğim bugünlerde mesudum. Hayatımı kazanmak için yaptığım şeyler hep zevk aldığım şeyler.

Müzik çalışmaya devam ediyorum. Ne yazık ki düzgün nota okuyan enstrümantalist bulmak Türkiye' de zor. Gene de bulduğum oldu. ODTÜ nün 40. kuruluş yıldönümünde Haydn divertismanlarını, bazı hususi konserlerde de Mozart flüt dörtlülerini çaldım. Artık biraz yaşıyım. Kolay parçalara yöneliyorum.

Şiir yazmaya devam ediyorum. Ama herhalde Fransızların "raté" dedikleri türden oldum. Kimse yayınlamıyor. Bir ara merhum Attila İlhan biraz himaye etmişti beni şiirlerimi o zaman bir kaç tanesi yayınlanmıştı.

1986 da Münevver Tezer (Sezgin)'le evlendim. Eşim ODTÜ de matematik profesörüdür. İyi bir piyanist olan ve Bonn'da tarih tahsil eden bir kızım var. Kızımdan saatlerce bahsedebilirim tabii !